

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2012 ΤΕΥΧΟΣ 177ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2012 | ΤΕΥΧΟΣ 177ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ 2589

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ

Τηλ. 27310 26580

Fax 27310 26581

www.immspartis.gr

email: info@immspartis.gr

imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ

Τριακοσίων 48, Σπάρτη

τηλ. 27310 81253

info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ στάση τοῦ Χριστιανοῦ κατά τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή3
Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου

Θέματα Λατρείας

Ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ καί ὁ ἐκκλησιασμός5
Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Θεοκτίστου

Οἱ Πατέρες στόν σύγχρονο κόσμο

Αὐτοεξέταση – Αὐτοέλεγχος.....6
Ἀρχιμ. Ἐφραὶμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Προσεγγίσεις καί προβληματισμοί

Δανός χρόνος.....7
Ἀρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη, Καθηγουμένου
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος

Νεανικοί Ἀγκυροβολισμοί

Ἄπό Δευτέρα.....8
Εὐαγγέλου Θεοδώρου, Βιβλιοθηκονόμου

Σύγχρονες Μορφές Γερόντων καί Ἀσκητῶν

Μακαριστός Γέροντας π. Φιλόθεος Ζερβάκος
ὁ ἐκ Πακίων Λακωνίας.....9
Αἶδεσμ. Πρεσβ. π. Νεκταρίου Κουτσογιαννόπουλου

Τήν διακονίαν σου πληροφόρησον

Ἴδρυμα Βρεφῶν καί Νηπίων
«Παναγία ἡ Χρυσ αφίτισσα» Μονεμβασίας11

Ἄπό τή ζωή τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας

Γεγονότα - Σχόλια13

Χρονικά Ἱερᾶς Μητροπόλεως16

Ἡ στάση τοῦ Χριστιανοῦ κατά τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου

Ἀπό τήν Κυριακή τῆς Τυροφάγου τό ἀπόγευμα εἰσερχόμαστε στήν περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Τήν περίοδο αὐτή, πού εἶναι ἐντυπωσιακή καί πολλαπλῶς ὠφέλιμη, ὄρισε ἡ Ἐκκλησία μας ἀπό τά πρῶτα βήματά της, καί μάλιστα στά δύσκολα χρόνια πού ὁ Χριστιανισμός ἔπρεπε νά σταθεῖ στά πόδια του καί νά ξεπεράσει δυσκολίες καί ἐμπόδια, πού ἄλλοτε δημιουργοῦσαν οἱ κοσμικοί ἄρχοντες καί οἱ ἐξωτερικοί ἐχθροί καί ἄλλοτε τά δικά της πνευματικά παιδιά, κληρικοί καί λαϊκοί. Εἶναι μιά εὐλογημένη περίοδος πού ἀποσκοπεῖ στήν ψυχική μας πρόοδο καί στήν πνευματική μας ζωή, ὄχι μόνο κατά τό διάστημα πού διαρκεῖ, ἀλλά καί κατά τήν ὑπόλοιπη ζωή μας. Εἶναι γεμάτη ἀπό ἱερές ἀκολουθίες καί ἁγιαστικές πράξεις οἱ ὁποῖες ἰδιαίτερα συγκινοῦν τίς ψυχές μας καί δημιουργεῖται στόν καθένα ἡ ἐπιθυμία ὄχι μόνο νά τίς παρακολουθεῖ, ἀλλά καί νά συμμετέχει οὐσιαστικά, ἰδίως μέ τήν προσέλευσή του στό μυστήριο τῆς θείας Κοινωνίας.

Στίς μέρες μας, πού εἶναι πονηρές καί κινδυνεύει ἡ ψυχική μας σωτηρία, εἶναι ἀνάγκη νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ φετινή Μεγάλη Τεσσαρακοστή δέν πρέπει νά περάσει ἀπαρατήρητη. Εἶναι ἀνάγκη νά κατανοήσουμε δύο πράγματα σημαντικά γιά τήν εὐτυχία μας καί γιά τήν ψυχική μας ἰσορροπία.

Τό πρῶτο εἶναι ὅτι ἔχουμε πέσει πολύ χαμηλά. Δέν ξέρω ἂν ὑπάρχει σκαλοπάτι γιά νά κατεβοῦμε πιο κάτω. Ἡ βλασφημία εἶναι στό στόμα πολλῶν ἀνδρῶν ἀκόμη καί γυναικῶν. Ἡ αἰσχρολογία εἶναι τό προσφάτι πολλῶν νέων μας ἀκόμη καί τῶν μορφωμένων. Οἱ εὐγενικές προσφωνήσεις «κύριε» καί «κυρία» ἔχουν ἀντικατασταθεῖ μέ ἀνήθικες καί κακόηχες λέξεις, οἱ ὁποῖες οὔτε αὐτόν πού τίς λέγει οὔτε αὐτόν γιά τόν ὁποῖο τίς λέγει τιμοῦν. Οἱ ἀδικίες δίνουν καί παίρνουν καί προβάλλονται ἀπό τά σύγχρονα μέσα ἐπικοινωνίας. Οἱ ὑψηλά ἰστάμενοι ἀμαρτάνουν δημόσια καί δέν ἐντρέπονται, κάποιοι μάλιστα ἀπαιτοῦν καί νά τούς χειροκροτοῦν. Ἡ διαφθορά ἔπαυσε νά εἶναι γνώρισμα μερικῶν ἀνθρώπων πού θεωροῦνται περιθωριακοί καί ἀπόβλητοι, ἀλλά βιώνεται καί ἀπό σοβαροῦς ἀξιωματούχους καί μορφωμένους, οἱ ὁποῖοι εἶναι πέραν πάσης ὑποψίας. Ἡ μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας δέν ἐνδιαφέρει τούς πολλούς ὀρθόδοξους Χριστιανούς καί περιορίστηκε στούς λίγους. Ὁ ἐκκλησιασμός τῶν νέων μας δέν εἶναι ἱκανοποιητικός καί τό σύνθημα δίνεται ἀπό ἐκείνους πού θά ἔπρεπε νά εἶναι οἱ πραγματικοί φορεῖς τῆς σωστῆς ἀγωγῆς καί παιδείας.

Ὅμως, ἂν δέν προχωρήσουμε στό δεύτερο πρᾶγμα πού πρέπει νά συνειδητοποιή-

ήσουμε κατά τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή, δέν ώφελούμαστε. Άπλά θά μείνουμε στή διαπίστωση τοῦ λαθεμένου δρόμου πού ἔχουμε πάρει. Εἶναι δυνατόν νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τήν ἀρρώστια του ὁ ἄνθρωπος, ἂν γίνει μόνο ἡ διάγνωση τῆς ἀσθενείας του ἔστω ἀπό τόν καλύτερο γιατρό; Ἀσφαλῶς ὄχι. Πρέπει νά προχωρήσει ἢ στή φαρμακευτική ἀγωγή ἢ στή χειρουργική ἐπέμβαση. Τό ἴδιο πρέπει νά κάνουμε καί τώρα καί μάλιστα μέ μεγαλύτερο ζῆλο. Νά κατανοήσουμε, δηλαδή, τήν ἀνάγκη καί νά προσπαθήσουμε σοβαρά νά

*Αὐτή ἡ Μεγάλη
Τεσσαρακοστή
μπορεῖ νά εἶναι γιά
κάποιους ἡ τελευταία
τῆς ζωῆς τους.
Αὐτή ἡ περίοδος
ἐνδέχεται νά μήν
εἶναι σάν τίς ἄλλες
πού ζήσαμε τά
προηγούμενα χρόνια.
Οἱ καιροί εἶναι πρω-
τόγνωροι, περίεργοι
καί ἐπικίνδυνοι.
Ἐς συνειδητοποιή-
σουμε τή χριστιανική
μας ἰδιότητα.*

ἐπανέλθουμε στόν σωστό δρόμο. Νά κόψουμε τή λαιμαργία μας μέ τή νηστεία, πού τήν ὀρίζει αὐστηρά ἡ Ἐκκλησία μας κατά τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Νά προστρέξουμε στήν Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν, γιά νά νιώσουμε τή στοργή τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου μας, ἡ ὁποία εἶναι κατά χάρη καί δική μας Μητέρα. Νά παρακολουθήσουμε τούς κατανυκτικούς ἑσπερινούς κάθε Κυριακή ἀπόγευμα καί νά προσέξουμε τά κηρύγματα, τά ὁποία εἶναι ἡ πνευματική μας τροφή καί μᾶς ὀδηγοῦν στήν αὐτοεξέτασή μας, στόν αὐτοέλεγχό μας καί στή συνέχεια στό μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης, πού εἶναι μία εὐκαιρία νά ξαναζήσουμε τή χαρά πού μᾶς ἔκλεψε ἡ ἁμαρτία. Ἀκόμη, κατά τήν περίοδο αὐτή ἐπιβάλλεται νά πιστέψουμε περισσότερο στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σαρκώθηκε καί σταυρώθηκε γιά μᾶς καί δέν πρέπει, δείχνοντας ἀχαριστία, νά τοῦ δώσουμε «ἀντί τοῦ μάννα χολήν, ἀντί τοῦ ὕδατος ὄξος». Εἶναι εὐκαιρία, ἐπίσης, νά περιορίσουμε τίς ἀποκριάτικες πολυέξοδες διασκεδάσεις, πού δέν ἀφήνουν τίποτε στήν ψυχή μας, ἀπεναντίας αὐξάνουν τά ἀδιέξοδα, διότι διασκορπίζουμε καί μπροστά στά μάτια πεινασμένων ἀνθρώπων ἄσκοπα τά χρήματα, σέ μία ἐποχή πού λιγότεψαν ἀνησυχητικά.

Αὐτή ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή μπορεῖ νά εἶναι γιά κάποιους ἡ τελευταία τῆς ζωῆς τους. Αὐτή ἡ περίοδος ἐνδέχεται νά μήν εἶναι σάν τίς ἄλλες πού ζήσαμε τά προηγούμενα χρόνια. Οἱ καιροί εἶναι πρωτόγνωροι, περίεργοι καί ἐπικίνδυνοι. Ἐς συνειδητοποιήσουμε τή χριστιανική μας ἰδιότητα. Ἐς καταλάβουμε ὅτι ἡ ζωή μας εἶναι λίγη καί φεύγει γρήγορα. Προπάντων, ὅμως, νά ἀξιοποιήσουμε ὅ,τι μᾶς προσφέρει ἡ φιλόστοργη μάννα μας, ἡ Ἐκκλησία, καί μάλιστα κατά τήν εὐλογημένη περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τήν ὁποία εὐχομαι γιά ὅλους σας καλύτερη ἀπό κάθε προηγούμενη.

Ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ καί ὁ ἐκκλησιασμός

Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Θεοκτίστου

«Ὁ πως ἀκριβῶς ἓνα λιμάνι, πού εἶναι προφυλαγμένο ἀπό τούς ἀνέμους καί τά κύματα, δίνει μεγάλη ἀσφάλεια στά πλοῖα πού ἀγκυροβολοῦν, ἔτσι λοιπόν καί ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ, σώζοντας κατά κάποιο τρόπο ἀπό μιά τρικυμία τῶν κοσμικῶν περιστάσεων ἐκείνους πού καταφεύγουν σ' αὐτήν, τούς δίνει τή δυνατότητα νά στέκονται μέ πολλή γαλήνη καί ἀσφάλεια καί νά ἀκοῦνε τά θεία λόγια... Αὐτός ὁ τόπος εἶναι θεμέλιο ἀρετῆς, διδασκαλεῖο φιλοσοφίας ὄχι μόνο τήν ὥρα τῆς λατρευτικῆς συνάξεως, ὅποτε γίνεται προσεκτική παρακολούθηση τῶν Γραφῶν καί πνευματική διδασκαλία καί συγκέντρωση σεβαστῶν πατέρων, ἀλλά καί σέ ὅλο τόν υπόλοιπο χρόνο. Πάτησε μόνο το πόδι σου στόν πρόναο καί ἀμέσως ξεχνᾷς τίς φροντίδες τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Νά μπεῖς μέσα στόν πρόναο καί τότε κάποια πνευματική αὔρα σου τυλίγει τήν ψυχή. Αὐτή ἡ ἡσυχία μᾶς ὀδηγεῖ στό θρησκευτικό ρίγος καί μᾶς διδάσκει νά φιλοσοφοῦμε, ἀνυψώνει τό φρόνημα καί δέν ἀφήνει νά θυμόμαστε τά παρόντα, σέ μεταθέτει ἀπό τή γῆ στόν οὐρανό. Ἄν λοιπόν χωρίς λατρευτική συναξή εἶναι τόσο μεγάλο το κέρδος ἀπό τήν παρουσία σου ἐδῶ στό ναό, ὅταν ὅμως οἱ Προφῆτες ὁμιλοῦν μεγαλόφωνα ἀπό ὅλα τα μέρη, ὅταν οἱ Ἀπόστολοι κηρύσσουν τό Εὐαγγέλιο, ὅταν ὁ Χριστός βρίσκεται στό μέσο, ὅταν ὁ Πατήρ δέχεται ἐκεῖνα πού

τελοῦνται, ὅταν τό ἅγιο Πνεῦμα παρέχει τή δική Του πνευματική ἀγαλλίαση, τότε μέ πόση ὠφέλεια γεμάτοι φεύγουν αὐτοῖ πού εἶναι παρόντες; Ἐκεῖνοι ὅμως πού εἶναι ἀπόντες πόση βλάβη παθαίνουν; Ὅσα ὑπάρχουν καί γίνονται ἐδῶ εἶναι πνευματικό λουτρό, πού μέ τή θερμότητα τοῦ Πνεύματος δέν ἀφαιρεῖ μόνο τή ρυπαρότητα, ἀλλά καί τό χρωματισμό. Γιατί, λέγει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐάν οἱ ἁμαρτίες σᾶς εἶναι σάν τό κατακόκκινο χρῶμα, θά τίς κάνω λευκές σάν τό χιόνι».

Πραγματολογική παρατήρηση:

Περικοπή ἀπό τήν ἐπιτίμηση τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου «Κατά τῶν ἀπολειφθέντων» καί ἀπό τήν ἐπαίνεσή του πρὸς τούς παρόντας στό ναό.(Ε.Π 31,145).

Ἀναφέρεται στήν ἀγάπη τῆς κατά Θεόν σοφίας, τήν ὁποία τά Λειτουργικά μας κείμενα χαρακτηρίζουν ὡς «κρείττονα σοφίαν» καί «ἀμείνονα φιλοσοφίαν», στά προφητικά, ἀποστολικά καί εὐαγγελικά ἀναγνώσματα πού ἀκούγονται στή Θεία Λειτουργία.

Ἐπίσης ἀναφέρεται στήν παρουσία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί στήν καθαρότητα ἢ λεύκανση πού πετυχαίνεται μέ τή μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, σέ ἐκείνους πού συμμετέχουν καί ἐκκλησιάζονται συνειδητά.

Αὐτοεξέταση – Αὐτοέλεγχος

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου,

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Αὐτό πού λείπει σήμερα ἀπὸ τὴ ζωὴ μας καὶ φαίνεται ἔντονα στὴν πορεία μας εἶναι ἡ αὐτοεξέταση ἢ καλύτερα ὁ αὐτοέλεγχος. Ὅλοι μας λεγόμεθα Χριστιανοί, ὅλοι ὁμολογοῦμε τὴν ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ, εἴμεθα βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου Τριάδος, ἐκκλησιαζόμεθα συχνά-πυκνά καὶ ὅμως δυστυχῶς μένουμε στὰ λόγια καὶ στὰ ἐξωτερικά ἔργα. Οἱ δικές μας σκέψεις, οἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ ἔργα ἀντιστρατεύονται τὴν πίστη μας.

Ἔχουμε δείγματα χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ ἔχουμε πράγματι μέσα μας τὸν πραγματικό χριστιανισμό; Ὅλα τὰ ἐξωτερικά χωρὶς ἀντίκρουσμα ἐσωτερικότητας δὲν ἔχουν ἀξία. Καὶ τὰ ἐξωτερικά σημεῖα ἀληθείας χωρὶς τὴν ἴδια τὴν ἀλήθεια ἀποτελοῦν ψεῦδος καὶ ὑποκρισία.

Ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος μᾶς λέγει : «*Δεῖξον μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου*» (Ἰακ. Β', 18). Πρέπει νὰ μιλήσουν τὰ ἔργα μας καὶ ἀμέσως μιλάει καὶ ἡ πίστις μας. Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες δὲν ἔλεγαν ὅτι πιστεύουν ἢ ἔκαναν καλὰ ἔργα, ἀλλὰ ἔδωσαν καὶ τὴν ζωὴ τους γιὰ νὰ σφραγιστοῦν αὐτὰ μὲ τὴν γνήσια σφραγίδα τῆς μεγαλύτερης προσφορᾶς. Ἀλήθεια, ἐμεῖς κάνουμε ἔστω τὰ ἐλάχιστα σε αὐτὴν τὴν πορεία ἢ μήπως μένουμε στὴν θεωρία ὅτι πιστεύουμε καὶ αὐτὸ εἶναι ἄρκετό, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σκανδαλίζουμε καὶ τοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι ἐκτός Ἐκκλησίας ἀντὶ νὰ τοὺς βοηθᾶμε μὲ τὸ παράδειγμά μας, ἐφόσον ὑπάρχει ἀντιστοιχία λόγων καὶ ἔργων;

Χρέος μας εἶναι καθημερινὰ νὰ γινόμαστε φῶς Χριστοῦ. Ὅποιος μᾶς βλέπει πρέπει νὰ βλέπει τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Νὰ ἀγωνιζόμαστε συνεχῶς νὰ τηροῦμε πιστὰ τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ὅταν μέσα στὴν καρδιά δὲν ὑπάρχει κακία, οὔτε ἔξω θα φανεῖ. Νὰ σταυρώνουμε τὴν σάρκα μας μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες, ὅπως ἀρμόζει στὸν Χριστιανό, πού πιστεύει στὸν

Ἐσταυρωμένο Χριστό, καθὼς τὸ τονίζει καὶ ὁ Ἀπόστολος : «*Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν ταῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις*» (Γαλ. Ε', 24) .

Ἀρχὴ τῆς πνευματικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀναγνώριση τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἐλεινότητός μας. Ἡ ἀσθένεια θεραπεύεται, ὅταν γίνεται διάγνωση. Ἀκριβῶς καὶ τὰ πάθη θεραπεύονται, ὅταν γίνῃ σωστὴ διάγνωση. Ἔτσι ἀρχίζει ἡ θεραπεία, ἡ ὁποία εἶναι ἰσόβια. Ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νὰ προοδεύει ὅταν ὑπομένει τὶς δοκιμασίες που τὸν βρίσκουν καὶ δέχεται τὶς παρατηρήσεις καὶ τὶς συμβουλές. Ὅτι καλὸ ἔχει τὸ ἀποδίδει στὸν Θεὸ καὶ ὅ,τι κακὸ τὸ ἀποδίδει στὸν ἑαυτὸ του.

Ὁ αὐτοέλεγχος πρέπει νὰ γίνῃται καθημερινὰ, νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν φτώχεια καὶ τὴν ἀθλιότητά μας. Δὲν μᾶς ὠφελεῖ νὰ περιεργαζόμεθα τὶς πράξεις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ περιέργεια μᾶς δίνει ἀφορμὴ γιὰ ἓνα σωρὸ ἀμαρτήματα, ὅπως ἡ συκοφαντία καὶ ἡ κατάκριση. Ἡ εξέταση τῶν ξένων σφαλμάτων εἶναι πηγὴ κάθε ἀμαρτίας. Ἡ κρίση τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἔργο μόνο τοῦ Χριστοῦ. Ἄς προσέξουμε λοιπὸν μήπως κλέβουμε τὸ ἀξίωμα τοῦ Χριστοῦ.

Κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμή ἔχουμε ἀνάγκη τῆς Θείας ἐνισχύσεως. Ὁ Κύριος μᾶς λέγει ξεκάθαρα : «*χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν*» (Ἰω. Ε', 5). Δὲν μπορούμε μόνοι μας νὰ πορευθοῦμε. Ἔχουμε ἀνάγκη τῆς Θεῆς βοήθειας. Χωρὶς αὐτὴ δὲν γίνῃται κανένα καλὸ ἔργο, δὲν συντελεῖται καμμία πρόοδος. Ἄς ἐξετάσουμε τὸν ἑαυτὸ μας. Ἄραγε πολιτευόμαστε σωστά; Τηροῦμε τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ; Μετὰ ἀπὸ κάθε τέτοια αὐτοεξέταση ἄς μοχθοῦμε γιὰ τὴν βελτίωσή μας ὥστε ὄχι μόνο κατ' ὄνομα, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν νὰ εἴμαστε καὶ νὰ λεγόμεθα Χριστιανοί.

Δανός χρόνος...

Ἄρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος

Ἐνας ἀκόμη χρόνος, φορτωμένος μέ ὅλους τούς καλούς καί κακούς ἀνθρώπινους χειρισμούς φαίνεται νά ἔπεσε ὀριστικά στόν ἀπύθμενο ὠκεανό τοῦ παρελθόντος. Χωρίς νά σταθεῖ λίγο περισσότερο πῆρε καί αὐτός τὸ δρόμο του κυλώντας ἀθόρυβα στῆς αἰωνιότητας τὰ βάθη. Ἐκδηλώσεις ἀγάπης καί εὐχολόγια πῆραν τέλος γιά μιὰ ἀκόμη φορά. Καί ὑπάρχουν ἀκόμα εὐκαιρίες γιά λόγια αἰσιοδοξίας μέχρις ὅτου ἡ σκληρὴ πραγματικότητα διαψεύσει. Ἀλλά ἐνῶ πλασθίκαμε ἐν χρόνῳ καί κληθίκαμε νά ζήσουμε ἄ-χρονα, ἐμεῖς θεοποιήσαμε τόν χρόνον ἀναγάγοντάς τον σέ μέγα ρυθμιστή, φορτώνοντάς του τὰ πάντα ἀποποιοῦμενοι -για ἄλλη μιὰ φορά- τίς εὐθύνες μας. Αὐτό, βέβαια, φανερώνει τὴν τραγικότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι διπλός καί ἀναγκάζεται νά συμπεριφέρεται πάντα ἔτσι: δηλαδή νά εἶναι *ἐκεῖνος πού πράττει καί ἐκεῖνος πού βλέπει* τόν ἑαυτό του νά πράττει· *ἐκεῖνος πού ὑποφέρει καί ἐκεῖνος πού βλέπει τόν ἑαυτό του νά υποφέρει*· *ἐκεῖνος πού αἰσθάνεται καί ἐκεῖνος πού παρατηρεῖ* τόν ἑαυτό του νά αἰσθάνεται. Διαπιστώνει ὅτι εἶναι ἀδύνατον νά εἶναι εἰλικρινής καί, ἀμυντικά κινούμενος, παραιτεῖται τῶν εὐθυνῶν του μεγαλώνοντας τὸ πρόβλημα. Γιά αὐτό ἡ μορφή τοῦ κόσμου παίρνει χαρακτηριστικά ἐρημιάς καί ἡ ἀληθινὴ ζωὴ λιγοστεύει σέ ἓνα χορὸ ψευδαισθήσεων καί προκατασκευασμένων ἀναγκῶν, ἐξωτερικὰ ψιμύθια θὰ λέγαμε, πού καλύπτουν τίς μὴ ἀναγκαῖες ἀνάγκες καί τὸ ἐσώτερο ἀπύθμενο κενό μας. Ψεύτικα στολίδια πού χαρίζουν ψεύτικη ὁμορφιά, ψεύτικη χαρά, ψεύτικη ἐλπίδα, ψεύτικη ζωὴ. Κομμάτια πού γκρεμίζονται καί χάνονται ὅταν «*τὸ ἀπόβραδο... ὕστερα ἢ νύχτα* καὶ ὕστερα *τὸ μνήμα*» ξεσκεπάσουν τὴ ψευτιά καί τὴ ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου... Ὁ ἴδιος ποιητής, ἀναλογίζεται γιά τὴ *μιὰ στιγμή πού περνᾷ καί χάνεται*. *Λυποῦμαι, λέει, γιατί ἄφησα νά περάσει ἓνα πλατὺ ποτάμι μέσα ἀπὸ τὰ δάχτυλά μου χωρίς νά πιῶ οὔτε μιὰ στάλα...». Αὐτός, τουλάχιστον, λυπᾶται, ἐνῶ ἐμεῖς μᾶλλον ἐπαναπαυόμαστε στὶς δάφνες πού στρώσαμε στόν κουρελιασμένο ἑαυτό μας φορώντας πέτρινα χαμόγελα, χαμόγελα "αἰσιοδοξίας", πού*

λειτουργοῦν σάν χάπι ὑπνωτικό στό γρήγορο φευγιό τῆς ζωῆς καί σφραγίζουν τὰ μάτια σέ κάθε τί πού χαράζει καί σφραγίζει τόν χρόνο. Μετράμε τόν χρόνο μέ τὸ μεγάλωμα τῶν μαλλιών ἢ τῶν νυχιῶν πού πρέπει νά κόψουμε· κοιτάζοντας νά περάσουμε τὴ ζωὴ ὅπως - ὅπως, θλιβερά καί ἄθλια, «*χωρὶς ἐπιθυμία γιά μιὰ ὄχι κίβδηλη ἀξία*». Ἀλλά προορισμός τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι νά κατακυριεύσει τὴ γῆ. Πρῶτος παραμένει νά κατακτήσει τόν ἑαυτό του καί νά ὁμοιωθεῖ πρὸς τόν Θεό. Εἴμαστε πρόσωπα καί εἰκόνες Θεοῦ μέ προορισμό τὴν αἰωνιότητα, μιὰ αἰωνιότητα πού τὴ γευόμαστε μέσα στὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, στό μοναδικό αὐτὸ χωρὸ πού ὁ χρόνος παύει νά ὑφίσταται καί νά μᾶς ἀπειλεῖ, ἀφοῦ ζοῦμε στό διαρκές παρόν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Δέν μπορούμε νά *σκοτῶνουμε* τόν καιρὸ μας χωρὶς νά βλάπτουμε τὴν αἰωνιότητα. Στόν πνευματικό κόσμο, ὁ χρόνος δέν ἔχει παρελθόν καί μέλλον, ἔχει ὅλος συμπεκνωθεῖ στὴ μιὰ μόνο στιγμή τοῦ παρόντος, ἐκεῖ ὅπου τρεμοπαίζει ἡ ἀληθινὴ φλόγα τῆς ζωῆς... Παρελθόν καί μέλλον εἶναι τυλιγμένα στὴ φωτεινὴ αὐτὴ στιγμή τοῦ τώρα, μέ ὅ,τι περιέχει, πού δέ μένει ποτέ ἀκίνητη, μὰ ταξιδεύει ἀκατάπαυστα στό ἄπειρο τοῦ Θεοῦ. *Τὸ παρόν τοῦ παρελθόντος εἶναι ἡ μνήμη. Τὸ παρόν τοῦ παρόντος εἶναι ἡ ἄμεση ἀντίληψη· καί τὸ παρόν τοῦ μέλλοντος εἶναι ἡ προσμονή.*

Κάνοντας σοβαρὴ προσπάθεια αὐτοπροβληματισμοῦ καί γνωριμίας μέ τόν ἀληθινὸ ἐσώτερο κόσμο μας θὰ διαπιστώσουμε ἔλλειψη ψυχικῆς ἐνότητας καί τὴν ἐν χρόνῳ ἔκπτωσή μας. Θὰ συνειδητοποιήσουμε τὸν χωροχρονικό διχασμό μας καί τὴ σχετικότητα τοῦ χρόνου, πού εἶναι λίγος, *σπυρὶ τῆς ἄμμου, πολυτελέστατον ἀνάλωμα*, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι τὸν ὀνόμαζαν. Θὰ διαπιστώσουμε τὴν ἄπιαστη ταχύτητα πού φεύγει, διότι «*ὁ χρόνος ἐστὶ δάνος*», δηλαδή εἶναι δάνειο, πού δίνεται στους ἀνθρώπους γιά νά τὸν χρησιμοποιοῦν. Ἄς τὸν ἀξιοποιήσουμε θετικά γιά τὴν αἰώνια ζωὴ μας, γιατί μπορεῖ νά εἶναι ὁ τελευταῖος... Τὸ πρόβλημα, βέβαια, εἶναι ὅτι ἐμεῖς νομίζουμε πὼς πάντοτε ἔχουμε χρόνο...

Ἐκείνη ἡμέρα...

Εὐαγγέλιον Θεοδώρου,
Βιβλιοθηκονόμου

Ἀναβλητικότητα. Μόδα τῆς ἐποχῆς ἢ ἴδιον τῆς ἀνθρώπινης φύσεως; Εἶναι ἄραγε ἀποχή ἀπὸ τὴν εὐθύνη μας, ἀδυναμία λήψης μιᾶς ἀπόφασης ἢ ἀδιάφορη προσέγγιση τῆς ζωῆς πού ἡ «νέα τάξη ἡθῶν» προτάσσει μὲ πρόσχημα τὴν «χαλαρότητα» καὶ τὴν ἀποφυγὴ τοῦ ἄγχους; Ἀποτελεῖ πάντως ἱστορικὴ πρωτοτυπία ἡ ἀνάδειξη τῆς ἀναβλητικότητος σὲ στάση καὶ τάση κοινῶς ἀποδεκτὴ καὶ ἐπικροτούμενη.

Σχεδὸν ἐνάμιση ἑκατομμύριο Ἕλληνες ἔχουν ἐπιλέξει νὰ ἀκούσουν τὸ λαϊκὸ ἄσμα «Ἀπὸ Δευτέρα» στὸ YouTube, ἄλλοι τόσοι τὸ ἔχουν χορέψει καὶ τραγουδήσει μὲ πάθος, οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ τὸ ἀναπαράγουν συνεχῶς ὡς ἐπιτυχία πού πρέπει νὰ ἀκουστεῖ ξανά καὶ ξανά...

Μαζὶ μὲ ἄλλα πολλά, ἡ ἀναβλητικότητα ἔπαιξε καὶ αὐτὴ τὸ ρόλο τῆς στὸ παρασιτικὸ ἔκτρωμα πού παρουσιάζει ἡ νεοελληνικὴ κοινωνία. Ἀναβολή: (οὐσ.) κάθε σωρός, χωματοβούνι (*Λεξικὸ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσας, Παν.Ε. Γιαννακόπουλος, ἔκδ. Πελεκάνος*). Ἀναβολὴ σημαίνει συσσωρευση. Συσσωρεύσει ἀποφάσεων πού δὲν ἐλήφθησαν, προβλημάτων πού δὲν λύθηκαν, λαθῶν πού δὲν διορθώθηκαν, ἀλλαγῶν πού δὲν ἔγιναν. Καὶ ἂν στὸν τομέα τοῦ ἐπιχειρεῖν ἡ ἀναβλητικότητα σημαίνει ἀπώλεια ἐσόδων γιὰ τὸν ἐπιχειρηματία ἢ ἀπόλυση γιὰ τὸν ἐργαζόμενο, στὴν προσωπικὴ μας ζωὴ τί ἐπιπτώσεις μπορεῖ νὰ ἔχει ἄραγε; Ἡ ἀγνοοῦμε ἢ ἐθελοτυφλοῦμε καταστροφικὰ, προφασισζόμενοι ἀδυναμίες ἢ ἔλλειψη χρόνου. «Ἄστο βρέ ἀδερφέ γιὰ αὐριο», «χαλάρωσε, τώρα σὲ ἐπίασε νὰ ἀγιάσεις;», «δὲ χρειάζεται νὰ ἀγχώνεσαι, ἄνθρωπος εἶσαι. Ἄστο, ἀπὸ Δευτέρα»...

Μέσα στὴ δίνη τῆς ἀδιαφορίας, τῶν εὐθυνόφοβων ἀναβολῶν, τῆς χαλαρῆς ἀντιμετώπισης τῆς ζωῆς, τὴν ἄρνηση ἐνασχολήσεως μὲ τὸν ἐντὸς ἡμῶν ἄνθρωπο, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία γιὰ ἀκόμα μιὰ φορὰ ἔρχεται νὰ μᾶς ὑπενθυμίσει τὸν ἀγῶνα πού δὲν ἀρχίσαμε ποτέ ἢ ἀφήσαμε στὴ μέση. Προτάσσει διαχρονικὰ καὶ μὲ σαφήνεια τὴν χαρὰ τοῦ ἀγωνίζεσθαι,

τὴν εὐτυχία τῆς νίψης, τὴν ἀνάγκη τῆς ἐργηρόσεως. Στὸ διάβα τοῦ χρόνου καὶ τῆς καθημερινότητος, στὸν κύκλο τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡ Ὁρθόδοξη προοπτικὴ πού μάχεται διὰ τῆς πίστεως νὰ ἀνέβει τὰ σκαλιά ἕνα-ἕνα, μᾶς εἰσαγάγει στὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα. Αὐτὸν πού ὀδηγεῖ στὴν Ἀνάσταση.

Καὶ ἐδῶ ἀναβολές δὲν χωροῦν, ἐνστάσεις δὲν μπορεῖ νὰ ἐνσκήπτουν, ἀδυναμίες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προβάλλονται. Ἀπὸ τὴν Καθαρὰ Δευτέρα καὶ μέχρι τὸν Γολγοθὰ ὁ καθημερινὸς ἀγῶνας εἶναι ἀναγκαῖος. Ἀνάγκη κάθε μέρα νὰ πλησιάζουμε τὸν καθρέπτη ὄλο καὶ πιὸ κοντὰ, ὥστε νὰ δοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας καθαρὰ, ὅπως εἶναι καὶ ὅτι βρίσκουμε νὰ τὸ καθαρῶνουμε προσεκτικὰ. Σὰν ἄλλο *antivirus* πού κάθε τόσο βάζουμε νὰ σκανάρει τὸν ὑπολογιστὴ ἀπὸ τοῦς καὶ νὰ τὸν καθαρῶν. Γιατί χωρὶς *antivirus* ὁ ὑπολογιστὴς μολύνεται καὶ ὅσο δὲν ἀντιμετωπίζονται οἱ κίρνοι, τὸ σύστημα ἀρρωσταίνει βαριὰ μὲ κίνδυνο ἢ κατάσταση νὰ γίνει μὴ ἀναστρέψιμη...

Ἡ Ὁρθόδοξη ἀσκητικότητα πού γιὰ αἰῶνες πραγματώθηκε ὅπου ὑπάρχει ἀγωνιζόμενη ψυχὴ, ἡ συνεχὴς πάλη τοῦ μεταπτωτικοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐτὴ πού θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν Ἀνάσταση. Ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου στὴ γῆ εἶναι πέραν ἀπὸ ἀπόδειξη τῆς χωρὶς ὄρια ἀγάπης του καὶ μιὰ πρόταση ἀγῶνα. Ἐνὸς ἀγῶνα πού βιώνεται σιωπηλὰ, μὲ τὸ βλέμμα στραμμένο στὸν καθρέπτη κάθε στιγμῆ, σὲ κάθε λέξη, σὲ κάθε ματιὰ, σὲ κάθε σκέψη, σὲ κάθε πράξη. Ἀποτελεσματικὰ; Βεβαιωμένο. Ἡ κατάκτηση τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν πού ἄλλωστε «ἐντὸς ἡμῶν ἐστὶ».

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ὠραιότερους ὕμνους τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας ἀπὸ ἀποψη ποιητικὴ καὶ συνθετικὴ εἶναι αὐτὸς πού ἀκοῦμε νὰ ψάλλουν πρῶτο οἱ ψάλτες στὸν ὄρθρο τῆς Μεγάλης Δευτέρας τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων τὸ βράδυ. «*Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός καὶ μακάριος ὁ δοῦλος ὃν εὕρησει γρηγοροῦντα...*». Ἄς μὴν ἀφήσουμε ἄλλη Δευτέρα νὰ πάει χαμένη...

Μακαριστός Γέροντας π. Φιλόθεος Ζερβάκος ὁ ἐκ Πακίων Λακωνίας

Αἰδεσιμ. Πρεσβ. π. Νεκταρίου Κουτσογιαννόπουλου

Ἀπό τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου μέχρι καὶ σήμερα στὴν ἐποχὴ πού ζοῦμε ὁ Παναγάθος δημιουργὸς φώτιζε καὶ ἔστελνε στοὺς ἀνθρώπινος γένος γνήσιους καὶ πιστοὺς φίλους του, ὥστε νὰ μᾶς καθοδηγοῦν μέ τὸ παράδειγμα καὶ τὴν ἁγία πίστη τους στὴν Βασιλεία Του. Μία τέτοια ἐξέχουσα φυσιογνωμία ἀγιότητας καὶ πνευματικῆς ἀκτινοβολίας τοῦ 20ου αἰῶνα, ὑπῆρξε καὶ ὁ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος.

Ἡ λακωνικὴ γῆ καὶ συγκεκριμένα τὸ μικρὸ χωριὸ τῶν Πακίων, τὸν Μάιο τοῦ 1884 γέννησε καὶ ἀνάθρεψε τὸν μικρὸ Κωνσταντῖνο, μετέπειτα Ὁσιο γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο. Οἱ γονεῖς του Παναγιώτης καὶ Αἰκατερίνη ἦταν εὐποροὶ ἀλλὰ καὶ εὐλαβεῖς. Τὸν ἀνέθρεψαν μέ πίστη καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία μητέρα Του. Ἡ ἱερατικὴ του κλίση φάνηκε ἀπὸ πολὺ μικρὴ ἡλικία. Σύμφωνα μέ μαρτυρία τῶν συγγενῶν του ὄντας πολὺ μικρὸς συναντήθηκε μέ τὸν ἱερέα τῆς Ἀγγελῶνας π. Βασίλειο Γεώργα, ἀδελφὸ τῆς γιαγιάς του καὶ ὁ γέροντας ἱερέας

προφήτευσε πὼς αὐτὸ τὸ παιδί θὰ γίνει παπάς. Ἀγαποῦσε πολὺ τα γράμματα καὶ τελειώνοντας τὸ δημοτικὸ οἱ γονεῖς του τὸν ἔστειλαν στοὺς Μολάους στοὺς διδασκαλεῖο. Στὰ δεκαοκτῶ του χρόνια διορίζεται δάσκαλος στο διπλανὸ χωριὸ

Ὁ Μακαριστὸς Γέροντας π. Φιλόθεος Ζερβάκος

Φοινίκι. Ἐκεῖ ἐργάζεται καὶ συνεισφέρει στὴν οἰκογένειά του. Ἐπίσης κατηχεῖ τὰ παιδιά καὶ τὰ μαθαίνει νὰ ψάλουν καὶ νὰ ὑμνοῦν τὸ Θεὸ συστήνοντας μάλιστα καὶ παιδικὴ χορωδία γιὰ τίς Κυριακὲς καὶ τίς μεγάλες ἑορτές. Τὸν ἐλεύθερο χρόνο του ἀπομονώνεται στό βουνὸ σέ μιὰ μικρὴ σπηλιά καὶ προσεύχεται.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς στρατιωτικῆς του θητείας συνδέεται μέ μεγάλες πνευματικὲς

μορφές ὅπως ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Πλανᾶς καὶ ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ πνευματικὸς του πατέρας. Μετὰ τὴν στρατιωτικὴ του θητεία ἀποφασίζει νὰ ἀφιερωθεῖ ὀλοκληρωτικὰ στὸν Θεό. Ἔτσι ἀποφασίζει νὰ μεταβεῖ στοὺς Ἅγιον Ὄρος. Ὅμως ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος τὸν συμβουλεύει νὰ πάει στὴν Ἱερά Μονὴ Ζωοδόχου

Πηγής Λογγοβάρδας στην Πάρο χωρίς να του στερεί όμως τό δικαίωμα τής δικής του επιθυμίας και επιλογής. Ξεκινᾷ γιά τόν Άθωνα ὅμως μετά ἀπό περιπέτεια στήν ὁποία κινδύνευσε καί ἡ ζωή του στήν τουρκοκρατούμενη τότε Θεσσαλονίκη, σώζεται ἀπό θαῦμα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. "Ἐτσι καταλαβαίνει πώς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἦταν νά μονάσει στήν Λογγοβάρδα. Τό 1907 μετά ἀπό προηγηθεῖσα ἀπαιτούμενη δοκιμασία κείρεται μοναχός καί χειροτονεῖται διάκονος μέ τό ὄνομα Φιλόθεος, τό ὁποῖο φέρει ἐπάξια μέχρι τό ὀσιακό τέλος τής ἐπίγειας ζωῆς του, ἀποδεικνύοντας πώς ὄντως ἦταν φίλος του Θεοῦ. Τό 1912 χειροτονεῖται πρεσβύτερος καί χειροθετεῖται πνευματικός, ἐνῶ τό 1913 λαμβάνει τό ὀφθίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Μεγάλος σταθμός στή ζωή τοῦ εἶναι οἱ προσκυνηματικές ἐπισκέψεις του στό "Άγιον" Ὄρος καί στούς Ἁγίους Τόπους, ὅπου γνωρίζει καί συναναστρέφεται μέ ἀσκητικές μορφές καί προσκυνᾷ τόν Ζωοδόχο τάφο τοῦ Κυρίου μας. Ἀργότερα γράφει βιβλίο καί περιγράφει μέ γλαφυρό τρόπο τίς ἐμπειρίες πού ἔζησε ἐκεῖ σ' αὐτό τό μοναδικό προσκύνημα.

Τό 1930 κοιμήθηκε ὁ ἡγούμενος τής Μονῆς Ἱερόθεος καί στήν διαθήκη του τόν ὀρισε διάδοχό του. Οἱ πατέρες τόν δέχθηκαν μέ μεγάλη χαρά. Κατά τήν περίοδο τής διακονίας του ὡς ἡγούμενος, γιά πενήντα περίπου ἔτη τό μοναστήρι κατέστη πνευματικός φάρος γιά χιλιάδες ψυχές. Μεγάλη ἐπίσης δραστηριότητα ἀναπτύσσεται κατά τήν περίοδο τής γερμανικῆς κατοχῆς, ἀναδεικνύοντας τήν Μονή σέ κέντρο πνευματικῆς ἀναγέννησης καί φιλανθρωπίας, διοργα-

νώνοντας ἀκόμα καί συσσίτια. Ὁ ἴδιος ἀκτήμων καί φτωχός παρέμεινε πάντα πιστός στίς ἀρχές τοῦ Ὁρθοδόξου μοναχισμοῦ καί τοῦ ἀναγεννητικοῦ κινήματος τῶν Κολλυβάδων.

Περιήλθε ὡς ἱεραπόστολος ὄλη τήν Ἑλλάδα καί μέ τήν εὐχή τῶν οἰκείων ἐπισκόπων λειτουργοῦσε, κήρυττε μέ φλογερό καί βιωματικό τρόπο καί ἐξομολογοῦσε τά ἑκατοντάδες πνευματικά του παιδιά σέ κάθε περιοχή τής πατρίδας μας. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπό τίς μαρτυρίες τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων ἀλλά καί ἀπό τήν προσωπική του ἀλληλογραφία. Ἄπό αὐτή τήν ἱεραποστολική δραστηριότητα δέν θά μπορούσε νά ἐξαιρεθεῖ καί ἡ ιδιαίτερή του πατρίδα τήν ὁποία συχνά ἐπισκεπτόταν. Τό 1963 μεταφέρει τεμάχιο ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στή Συκιά καί τό 1972 μεταφέρει τά λείψανα τῶν Ἁγίων Νεομάρτυρος Ραφαήλ ἐκ Μυτιλήνης καί τοῦ Ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ ἐν Πάρῳ στήν γενέτειρά του. «Σᾶς ἔφερα γιατρούς» εἶχε πεῖ τότε μεταξύ ἄλλων στήν ὁμιλία του στόν Ἅγιο Δημήτριο Πακίων.

Σέ ὅλα τα στάδια τής ζωῆς του ὁ πατήρ Φιλόθεος ἀπό μικρό παιδί, ἀργότερα ὡς διδάσκαλος, ἔπειτα ὡς στρατιώτης, μετά ὡς μοναχός, ἱερέας, ἡγούμενος καί πνευματικός, διακρίθηκε γιά τήν ζωντανή πίστη του στόν Θεό καί τήν ἄδολη ἀγάπη του πρός ὅλους.

Τό πρωί τής 8ης Μαΐου τοῦ 1980 παρέδωσε τήν ἀγία ψυχή του στόν Κύριο γιά νά τήν ἀναπαύσει αἰώνια στήν Βασιλεία Του. Εἶθε νά πρεσβεύει ὁ νέος Ὁσιος τής Ἐκκλησίας Πατήρ Φιλόθεος γιά ὅλους ἐμᾶς.

Ίδρυμα Βρεφῶν καὶ Νηπίων «Παναγία ἡ Χρυσσαφίτισσα» Μονεμβασίας

Στίς 10 Δεκεμβρίου 2009 στόν Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁσίου Λεοντίου τοῦ Μονεμβασιώτου, στό τέλος τοῦ κηρύγματός του ὁ Σεπτός Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος, ἀνακοίνωσε πρός στό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς ἐνορίας τῆς Μονεμβασίας τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ δεύτερου βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στήν ἱστορική παρέδρα τῆς Μονεμβασίας. Ἡ χαρά ἀπό τόν κόσμο ἦταν ἔκδηλη καί μεγάλη, ἀφοῦ ἀντιμετωπιζόταν πλέον τό πρόβλημα τῆς τοπικῆς κοινωνίας τῆς Μονεμβασίας, ἀλλά καί τῆς γύρω περιοχῆς, ἀφοῦ δέν

ὑπῆρχε βρεφονηπιακός σταθμός γιά τήν ἐξυπηρέτηση καί τήν στήριξη τῆς ἐργαζόμενης μητέρας.

Τό ἴδρυμα κατασκευάστηκε στήν περιοχή τῆς Ἁγίας Κυριακῆς Μονεμβασίας σέ οἰκόπεδο τό ὅποιο ἀνήκε στήν ἐνορία τῆς Μονεμβασίας μετά ἀπό δωρεά πού εἶχε γίνει πρὶν πολλά χρόνια ἀπό τήν μονεμβασιώτικη οἰκογένεια τοῦ κ. Καμαρινού. Ἔτσι λοιπόν ἀνατέθηκε μετά ἀπό δική του ἐπιθυμία στόν πολιτικό μηχανικό κ. Γεώργιο Βουνελάκη ἡ ἐκπόνηση τῆς ἀρχιτεκτονικῆς μελέτης γιά τήν κατασκευή τοῦ ἰδρύματος. Μετά τό πέρας τῆς

Ὁ Βρεφονηπιακός Σταθμός «Παναγία Χρυσσαφίτισσα» Μονεμβασίας

μελέτης ἀνατέθηκε μέ διαγωνισμό ἡ ἐργολαβία τοῦ ἰδρύματος στὸν ἐργολάβο κ. Σωτήριο Τσαγκλή.

Στὶς 23 Ἰουλίου 2009 μιά ἱστορική ἡμέρα γιὰ τὴν Μονεμβάσια ἀφοῦ ἐορτάζει τὴν ἀπελευθέρωσή της ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ, ἔγινε μέ μεγαλοπρέπεια ἡ θεμελίωση τοῦ ἰδρύματος πού μάλιστα θα ἔφερνε καί τὸ ὄνομα τῆς πολιούχου τῆς Μονεμβάσιας Παναγίας Χρυσ αφίτισ-σας.

Στὶς 23 Ἰουλίου 2010 ἀκριβῶς μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο, ἔγιναν μέ μεγαλοπρέπεια τὰ ἐγκαίνια τοῦ βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ. Στὴν ἐμπνευσμένη ὁμιλία του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Εὐστάθιος εὐχαρίστησε ὄλους ὅσους βοήθησαν ἀλλὰ καί ἀγκάλιασαν τὸ 13 ἴδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἰδιαιτέρως εὐχαρίστησε τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) προσέφερε τὸ πόσο τῶν 165.000 εὐρώ, τοὺς ὁμογενεῖς, τὸν Δῆμο Μονεμβασίας ἀλλὰ καί ἄλλους πολλοὺς πού συνετέλεσαν στὴν ἀποπεράτωση τοῦ ἰδρύματος. Ἡ Ἱερά Μητρόπολη κατέβαλε πᾶν ἀπὸ 250.000 εὐρώ, ἀφοῦ ἡ κατασκευὴ καί ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ ἰδρύματος ξεπέρασε τὸ ποσὸ τῶν 500.000 εὐρώ.

Τὸ ἴδρυμα βρίσκετε μέ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καί μέ τὸ ἀνίστακτο ἐνδιαφέρον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου στὸν δεῦτερο χρόνο λειτουργίας του, ἐξυπηρετώντας ἐτησίως 30 παιδιὰ, βρέφη καί νήπια. Τὸ ἴδρυμα ἔχει στελεχωθεῖ μέ κατάλληλο ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ πού ἀπαρτίζετε ἀπὸ νηπιαγωγὸ καί ἀπὸ βρεφονηπιοκόμους. Τὸ ὠράριο λειτουργίας τοῦ ἰδρύματος εἶναι

ἀπὸ τῆς 7:30 π.μ. μέχρι τῆς 15:30 μ.μ. καί λειτουργεῖ 11 μῆνες τὸν χρόνο.

Τὰ παιδιὰ χωρίζονται σὲ δυὸ τμήματα, τὸ νηπιακὸ καί τὸ βρεφικὸ τμήμα.

Τρῶνε τὸ δεκατιανὸ τους, τὸ μεσημεριανὸ τους καί μετὰ τὸν μεσημεριανὸ τους ὕπνο ὅσα παραμένουν, τρῶνε τὸ ἀπογευματινὸ τους. Τὸ πρόγραμμα διατροφῆς καθὼς καί ἡ μηνιαία ἱατρικὴ παρακολούθηση τῶν παιδιῶν γίνεται ἀπὸ τὸν παιδίατρο κ. Δημήτριο Κόκκινο πού στέκετε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή δίπλα στὸ ἴδρυμα προσφέροντας δωρεάν τίς ὑπηρεσίες του στὸ ἔργο αὐτό.

Οἱ παιδαγωγοὶ δίνοντας τὸν καλύτερὸ τους ἑαυτὸ καθημερινά, μαθαίνουν στὰ παιδιὰ νὰ ἀναγνωρίζουν τὰ χρώματα, τὰ γράμματα, τοὺς ἀριθμοὺς καί ὅτι ἄλλο μποροῦν νὰ μάθουν μέσα ἀπὸ τὴν ὁμαδικὴ διδασκαλία καί τὸ παιχνίδι. Κάθε μῆνα γίνεται ἐκκλησιασμὸς γιὰ νὰ μποροῦν τὰ παιδιὰ νὰ μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων καί νὰ συμμετέχουν ἀπὸ τὴν βρεφικὴ ἡλικία στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τέλος ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ προσφορά τοῦ ἰδρύματος εἶναι μεγάλη, γιὰ τὴν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν βρεφικὴ τους ἡλικία πού εἶναι καί ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς τους σὲ σχολικὸ περιβάλλον, ζοῦν σὲ ἓνα χῶρο ἰδανικὸ πού θὰ τὰ κάνει νὰ ἀγαποῦν τὸ σχολεῖο καί νὰ πάρουν τίς σωστὲς βάσεις γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν μαθητικὴ τους ζωὴ. Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας στέκεται δίπλα σε αὐτὰ τὰ παιδιὰ πιάνοντάς τα ἀπὸ τὸ χέρι, νὰ κάνουν σιγά-σιγά τὰ πρῶτα τους βήματα στοὺς δύσκολους καιροὺς πού ζοῦμε. Ἡ Ἐκκλησία μας ἄλλωστε, γνωρίζει ὅτι τὰ παιδιὰ εἶναι ἡ ἀπαντοχὴ καί ἡ ἐλπίδα τῆς κοινωνίας μας.

Γεγονότα - Σχόλια

ΜΙΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΔΩΡΕΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Σέ μιά ξεχωριστή καί πρωτότυπη κίνηση προχώρησε ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Εὐσταθίου. Συγκεκριμένα τό Σάββατο 7 Ἰανουαρίου ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας προέστη τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας τῆς κηδείας τῆς ἀείμνηστης Χριστίνας Καρκαμπάση στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης. Λίγο πρὶν τό τέλος τῆς ἀκολουθίας λαμβάνοντας τόν λόγο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας τόνισε μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς: « Ἡ ἀείμνηστη ὑπῆρξε πιστή, τίμια καί εἰλικρινῆς γυναίκα, ἀλλά καί ἡρώιδα μητέρα πού μέ δυσκολίες ἀνέθρεψε μέ τόν σύζυγό της ὀκτώ παιδιά σέ δύσκολους καιρούς. Ἡ πολιτεία καί ἡ κοινωνία μας, συνέχισε ὁ Σεβασμιώτατος, τιμᾷ κατά καιρούς διάφορους ἀνθρώπους, πού πρόσφεραν σημαντικές ὑπηρεσίες μέ τήν ζωή καί τήν δράση τους, ἀποφασίζοντας νά πραγματοποιηθεῖ ἡ κηδεία τους “δημοσία δαπάνη”. Ἀπ’ ὅσο ἐνθυμοῦμαι, τόνισε, μιά πολύτεκνη μητέρα ποτέ δέν κηδεύτηκε “δημοσία δαπάνη”. Αὐτήν τήν παράλειψη διορθώνει ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀναλαμβάνοντας ὅλα τά ἔξοδα τῆς κηδείας τῆς πολύτεκνης αὐτῆς μητέρας, τι-

μώντας στό πρόσωπό της ὅλους τοὺς πολυτέκνους, οἱ ὁποῖοι σέ δύσκολους καιρούς ἀποκτοῦν πολλά παιδιά προσφέροντάς τα στήν πατρίδα καί τήν κοινωνία μας χωρίς δυστυχῶς νά ἔχουν τήν συμπαράσταση πού ἐπιβάλλεται».

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΧΑΡΑΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Κάθε χρόνο ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου προσφέρει ἓνα μικρό συμβολικό δῶρο στά παιδιά τῶν ἱερέων τῆς Μητροπόλεως μας ἡλικίας μέχρι 12 ἐτῶν. Ἔτσι καί ἐφέτος λοιπόν, ὁ Μητροπολίτης μας θέλοντας νά δώσει χαρά στά μικρά παιδιά πού περιμένουν μέ ἀνυπομονησία καί προσμονή τό χριστουγεννιάτικο δῶρο τους, πραγματοποιήθηκε χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση στόν χῶρο τοῦ Βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας στή Σπάρτη, ὅπου τα παιδιά, ἀφοῦ πρῶτα τραγούδησαν χριστουγεννιάτικα τραγούδια καί κάλαντα, ἀπήγγειλαν ποιήματα καί ἔψαλλαν ἐπίκαιρους βυζαντινοὺς ὕμνους, ἔλαβαν ἀπό τά χέρια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας τό δῶρο τους. Νωρίτερα ἡ διακόνισσα Μαρία Σκάλτσα ὁμίλησε μέ θέμα τήν δεσποτική ἐορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ

Χριστοῦ καί τήν ἑορταστική περίοδο τῶν Χριστουγέννων, ἐνῶ ἡ ἐκδήλωση περατώθηκε μέ τίς σκέψεις τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας πρός τά παιδιά, ἀλλά καί πρός τούς κληρικούς καί τίς πρεσβυτέρους τους.

ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΣΕΛΛΑΣΙΑΣ ΣΤΟ ΟΑΚΑ

Μετά ἀπό εὐγενῆ πρόσκληση τῆς οἰκογενείας κ. Γιαννακόπουλου ἰδιοκτῆτου τῆς ΚΑΕ Παναθηναϊκός, ὁμάδα ἀπό 80 περίπου παιδιά μαζί μέ τούς γονεῖς τους καί τήν καθοδήγηση τοῦ π. Νικολάου Τσέτσεκα, ἑφημερίου τῆς ἐνορίας Ἁγίας Τριάδος Σελλασίας, ἐπισκέφτηκαν τό ΟΑΚΑ στίς 5 Ἰανουαρίου 2012 καί παρακολούθησαν τόν ἀγώνα καλαθοσφαίρισης τῆς ὁμάδας τοῦ Παναθηναϊκοῦ μέ τήν ὁμάδα τοῦ Περιστερίου. Κατά τήν ἐπίσκεψή τους στό ἐντυπωσιακό αὐτό ἀθλητικό συγκρότημα, τά παιδιά ἔτυχαν ἐγκάρδιας ὑποδοχῆς ἀπό τούς κ.κ. Γιαννακόπουλους πού κατάγονται ἀπό τήν Σελλασία καί ἔχουν προσφέρει πολλά στήν γενετείρά τους. Γιά ἀρκετή ὥρα οἱ κ.κ. Γιαννακόπουλοι πανευτυχεῖς, συναναστρέφονταν καί συνομιλοῦσαν μέ τά παιδιά, ἐνῶ μερίμνησαν καί γιά τή γενναϊόδωρη προσφορά ἀναψυκτικῶν καθώς καί πολλῶν δώρων στούς νεαρούς προσκεκλημένους. Κατά τή διάρκεια ἑνός διαλείμματος τοῦ ἀγώνα, διεξήχθη καί παιδικός διαγωνισμός καλαθοσφαίρισης.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΟΡΙΩΝ

Συνεχεῖς εἶναι οἱ ἐκδηλώσεις πού πραγματοποιοῦν οἱ Ἐνορίες τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως μας μέ πρωτοβουλία καί εὐθύνη τῶν ἑφημερίων τους, προκειμένου νά στηρίξουν τό φιλανθρωπικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, τόσο μέσα ἀπό τά ἐνοριακά φιλόπτωχα ταμεῖα ὅσο καί ἀπό τό Γενικό Φιλόπτωχο ταμεῖο καί ἰδιαίτερα ἀπό τά φιλανθρωπικά ἰδρύματα. Συγκεκριμένα τήν Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου 2012 πραγματοποιήθηκε στήν Ἐνορία Μυστρά ἐθελοντική αἰμοδοσία γιά τίς ἀνάγκες τῆς Ἐνοριακῆς Τράπεζας αἵματος. Ἡ αἰμοληψία ἔγινε στό πρῶην Δημαρχικό Κατάστημα τοῦ Μυστρά ἀπό κλιμάκιο ἰατρῶν καί νοσηλευτῶν τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Σπάρτης. Παρά τίς δυσμενεῖς καιρικές συνθῆκες πού ἐπικρατοῦσαν τή ἡμέρα αὐτή, συμμετεῖχε ἰκανός ἀριθμός αἰμοδοτῶν. Ἀκόμη τήν Κυριακή 12 Φεβρουαρίου 2012 πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη ἀπό τριακονταετίας φιλανθρωπική ἐκδήλωση τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου, μέ τσαί – καφέ καί προσφορά παραδοσιακῶν γλυκισμάτων, πού ἐτοίμασαν οἱ κυρίες τοῦ Μυστρά. Ἡ αἴθουσα ἦταν κατάμεστη ἀπό ἐνορίτες καί κατοίκους τῆς γύρω περιοχῆς, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχο Σπάρτης κ. Σταῦρο Ἀργειτάκο, πού βοήθησαν

οικονομικά τήν προσπάθεια τοῦ Ἑνοριακοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου.

Ἐπίσης τήν Κυριακή 19 Φεβρουαρίου 2012 στήν αἴθουσα τοῦ Ξενοδοχείου LIMIRA MARE πραγματοποιήθηκε μέ ἐπιτυχία τό καθιερωμένο φιλανθρωπικό τσαί τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἑνορίας Νεαπόλεως. Κατά τήν ὁμορφη αὐτή ἐκδήλωση, πού ξεπέρασε κάθε προσδοκία ἀπό ἄποψη συμμετοχῆς, ὁ πρόεδρος τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Πρώτ. π. Παναγιώτης Ἀρώνης ἀναφέρθηκε στήν ἄσκηση τῆς ἀρετῆς τῆς ἐλεημοσύνης, μάλιστα κατά τήν εὐλογημένη περίοδο τοῦ Τριωδίου, καθώς καί στήν ἀνάγκη στηρίξεως τῆς φιλανθρωπικῆς δραστηριότητος τῆς Ἑνορίας σέ καιρούς οικονομικά δύσκολους. Κατόπιν παρουσιάστηκε σέ γιγαντοοθόνη ἡ δραστηριότητα τοῦ Φιλοπτώχου μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 20 ἐτῶν λειτουργίας του, ἐνῶ ἀκολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα ἀπό τά παιδιά τῆς Φιλαρμονικῆς καί τήν χορωδία τῶν κατηχητικῶν σχολείων. Τέλος τιμήθηκαν διάφορα πρόσωπα πού ἔχουν συμβάλλει ποικιλότηρα τό ἔργο τοῦ ἑνοριακοῦ φιλοπτώχου ταμείου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μιά ιδιαίτερη ἐπίσκεψη δέχθηκαν τήν Πέμπτη 22 Δεκεμβρίου 2011 τά παιδιά

τοῦ 4θέσιου Εἰδικοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Σπάρτης καί τοῦ Εἰδικοῦ Νηπιαγωγείου Σπάρτης πού βρίσκονται στό Συκαράκι. Μέ πολύ χαρά καί ἀγάπη τά ἐπισκέφτηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος. Τόν Σεβασμιώτατο καλωσόρισε ἐκ μέρους τοῦ Σχολείου ἡ Διευθύντρια κ. Σοφία Παινήση, ἡ ὁποία τόν ἐνημέρωσε γιά τό σχολεῖο καί τό ἐκπαιδευτικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται ἐκεῖ καί τόν εὐχαρίστησε γιά τήν ἐπίσκεψή του. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, ἀφοῦ ἄκουσε μέ ἰδιαίτερη συγκίνηση τά χριστουγεννιάτικα τραγούδια πού τοῦ τραγούδησαν τά παιδιά, τούς μίλησε μέ πολύ ἀγάπη καί ἐπαίνεσε θερμά το δύσκολο ἐκπαιδευτικό ἔργο πού ἐπιτελεῖ τό προσωπικό του σχολείου. Ἰδιαίτερα τόνισε ὅτι πρέπει κάποιος νά ἀγαπάει αὐτό πού κάνει γιά νά ἔχει ἀποτέλεσμα ἡ προσπάθειά του καί οἱ ἐκπαιδευτικοί του Εἰδικοῦ Σχολείου, καθημερινά ἀποδεικνύουν ὅτι ἀγαποῦν τό λειτούργημά τους καί τό ἀσκοῦν μέ ἐπιτυχία παρά τίς πολλές του δυσκολίες. Στό τέλος ἀφοῦ εὐχήθηκε Καλά Χριστούγεννα στά παιδιά καί τούς ἐκπαιδευτικούς, τούς προσέφερε δῶρα. Ὁλοκληρώνοντας τήν ἐπίσκεψη, δέχτηκε ἐκ μέρους τῶν παιδιῶν ἕνα συμβολικό δῶρο καί τίς εὐχαριστίες τοῦ π. Συμεῶν Παπαγεωργίου ἐκ μέρους τῶν γονέων, γιά τήν εὐλογημένη παρουσία καί συναναστροφή μέ τά παιδιά καί τούς ἐκπαιδευτικούς.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

**Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας
κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ**

Κατά τόν μῆνα Δεκέμβριον 2011:

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τήν 1ην εἰς τό Καστόριον ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Θεοκλήτου καί ἐν συνεχείᾳ ἐλιτάνευσε τήν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου κατά τά καθιερωμένα, τήν 4ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Καλογωνιάς, τήν 6ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Κροκεῶν, τήν 12ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης, τήν 17ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, ὅπου ἐτέλεσε καί τό μνημόσυνον τῆς μητρός του, τήν 18ην εἰς τήν Ποταμιάν, τήν 24ην εἰς τήν Ἀλευροῦ, τήν 25ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 26ην εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ζερμπίτσας, καί τήν 30ήν εἰς τό Μητροπολιτικόν παρεκκλήσιον.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατά τόν ἔσπερινόν τήν 3ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Σπάρτης, τήν 5ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, τήν 10ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Λεοντίου Μονεμβασίας, τήν 11ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης, τήν 24ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Εὐαγγελιστρίας καί τήν 31ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα προσκυνηματικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Σπάρτης.

Π ρ ο ἔ σ τ η τήν 7ην εἰς τήν Παλαιοπαναγιάν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τῆς Εὐτέρπης Κουντουρόγιαννη, τήν 14ην τῆς κηδείας τῆς Αἰκατερίνης Γκάτσου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τήν 20ήν τῆς κηδείας τῆς Παναγιώτας Χίου εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 31ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς Καλαμάτας μετά

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου τῆς κηδείας τοῦ Νικήτα Φαββατά συντ. ὑπαλλήλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ἐνῶ τήν 1ην ἐτέλεσε τρισάγιον εἰς τόν τόπον τοῦ ἀτυχήματος τῶν 12 στρατιωτῶν.

Π ρ ο ἦ δ ρ ε υ σ ε τήν 7ην συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Μοναχικοῦ Βίου εἰς Ἀθήνας, τήν 10ην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ Μονεμβασίας, τήν 13ην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου Ἀποθεραπείας, τήν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Μολάων, τήν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Προσκυνηματος τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Συκέας, τήν 14ην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ Σπάρτης, τήν 15ην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Νεαπόλεως, τήν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τῶν Κατασκηνώσεων Νεαπόλεως, τήν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Γηροκομείου Ἐλικας καί τήν 30ήν συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Π α ρ ἔ σ τ η τήν 17ην εἰς τήν ἑορτήν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου Ἁγ. Παρασκευῆς Ἀμυκλῶν, τήν 19ην εἰς τήν ἑορτήν τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ Σπάρτης, τήν 21ην εἰς τήν ὄρκωμοσίαν τῶν ΤΕΙ Σπάρτης καί τήν ἰδίαν ἡμέραν κατά τήν ἑορτήν τῶν παιδιῶν τῶν Ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

Κατά τόν μῆνα Ἰανουάριον 2012:

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τήν 1ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Εὐαγγελιστρίας καί ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς καθιερωμένης Δοξολογίας ἐπί τῷ Νέῳ Ἐτει, τήν 6ην εἰς τήν Νεάπολιν καί ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε τόν Μέγα Ἀγιασμόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν καί τόν ἀγιασμόν τῶν ὑδάτων εἰς τό Λιμάνι τῆς Κωμοπόλεως, τήν 7ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τήν 8ην εἰς τά Καλύβια

Σοχᾶς, τὴν 15ην εἰς τὸ Παρόριο, τὴν 18ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Γεωργιτσίου, τὴν 22αν εἰς τὰ Τάλαντα, τὴν 23ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Καλαμίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε μνημόσυνον διὰ τὸν ἀείμνηστον Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελον Μιχαηλίδην, τὴν 29ην εἰς τὸ Βλαχιώτη καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης ἐπὶ τῇ σχολικῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὴν 17ην εἰς τὸ ἑορτάζον παρεκκλήσιον τοῦ Ἐπισκοπείου, τὴν 29ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καὶ τὴν 31ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀναστασίου εἰς τὸ Ναύπλιον προσκεκλημένος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

Ἐτέλεσε τὴν 5ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν ἐνῶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

Ἡ ὑλόγησε τὴν 1ην τὴν πρωτοχρονιάτικην πίταν τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λακωνίας καὶ τὴν πίταν τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Κέντρου (ΚΕΕΜ) Σπάρτης, τὴν 2αν τὴν πίταν τῶν νέων τῆς ἐνορίας Παπαδιανίκων, τὴν 4ην τὴν πίταν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εὐαγγελιστρίας Ἱέρακος, τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Ἰδρύματος Περιθάλψεως Ἀτόμων μέ Εἰδικές Ἀνάγκες Μολάων, τὴν 6ην τὴν πίταν τοῦ τ. Δήμου Βοιῶν καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὴν πίταν τῶν Ἰδρυμάτων Νεαπόλεως καὶ Ἐλίκας (Γηροκομείου καὶ Περιθάλψεως Ἡλικιωμένων), τὴν 8ην τὴν πίταν τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης, τὴν 9ην τὴν πίταν τοῦ Κέντρου Ἀποκαταστάσεως καὶ Ἀποθεραπείας, τὴν 15ην τὴν πίταν τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὴν πίταν τῆς Ἐνορίας Παρορίου, τὴν 23ην τὴν πίταν τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Λακωνίας «Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος».

Πρόεστη τὴν 7ην τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τῆς

ὑπερπολύτεκνης μητέρας Χριστίνας Καρκαμπάση εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης, τὴν 10ην τῆς κηδείας τῆς Ἰωάννας Τζινιέρη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τὴν 17ην τῆς κηδείας τοῦ Γεωργίου Καρβελά εἰς τὸν Ἁγιον Ἰωάννην καὶ τὴν 26ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Πολυδρόσου Ἀττικῆς τῆς κηδείας τοῦ Θεολόγου Σπυρίδωνος Παπαδοπούλου.

Πρόεδρευσε τὴν 9ην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Ἀποκαταστάσεως καὶ Ἀποθεραπείας, τὴν 16ην συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τὴν 29ην συνεδριάσεως τοῦ Σωματείου Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων», τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Σωματείου Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων καὶ τὴν 30ὴν συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 2012:

Ἐλετο ὑργησε τὴν 1ην εἰς τὸ Ναύπλιον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ πολιούχου Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀναστασίου, τὴν 2αν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ὑπαπαντῆς Περιστερίου Λακωνίας, τὴν 5ην εἰς τὸ Ἄγναντερό Καρδίτσης καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε μετ' ἄλλων ἀρχιερέων τὸ τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Παπακώστα, πατρός τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, τὴν 10ην εἰς Φιλιατρά ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ πολιούχου Ἁγίου Χαραλάμπους, τὴν 12ην εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν, τὴν 19ην εἰς τὴν Συκέαν, τὴν 26ην εἰς τὴν Λιαντίναν καὶ τὴν 29ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Καστρίου (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία).

Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὴν 1ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ὑπαπαντῆς Πλατάνας, τὴν 9ην εἰς τὰ Φιλιατρά προσκεκλημένος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, τῆς χοροστασίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπο-

λίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός, τήν 26ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τόν ἔσπερινόν τῆς Συγγνώμης, τήν 27ην εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα κατὰ τήν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου.

Π ρ ο έ σ τ η τήν 3ην εἰς τό Ξηροκάμπι τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Νικολάου Μιχαλάκου καί τήν 9ην εἰς τόν Βασσαράν τῆς κηδείας τῆς Πρεσβυτέρας Λευκῆς Νικολέτου, ἐνῶ τήν 18ην εἰς τήν Σκάλαν προέστη τοῦ καθιερωμένου Μνημοσύνου ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν πεσόντων εἰς τό καθῆκον Ἀστυνομικῶν.

Ἦ ρ κ ι σ ε τήν 24ην τούς Νεοσυλλέκτους τῆς 2012 Α΄ ΕΣΣΟ εἰς τό ΚΕΕΜ.

Π ρ ο ῆ ῑ ρ ε υ σ ε τήν 7ην συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μοναχικοῦ Βίου εἰς Ἀθήνας, τήν 20ήν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Μαγούλας, τήν ἰδίαν ἡμέραν συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Νεαπόλεως, τήν ἰδίαν ἡμέραν συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τῶν Κατασκηνώσεων Νεαπόλεως, τήν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Ἐλίκας, τήν 21ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνάτων Σπάρτης, τήν 22αν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου καί τήν 29ην τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐ π ε σ κ έ φ θ η ποιμαντικῶς κατόπιν προσκλήσεως τῶν μαθητῶν καί Ἐκπαιδευτικῶν τό Γυμνάσιον Σκάλας καί ὠμίλησε ἐπικαίρως τήν 2αν, ἐνῶ τήν 12ην ὠμίλησεν εἰς ἐπιτυχημένην ἐκδήλωσιν τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀποδήμων καί ἐπαναπατρισθέντων Ὁμογενῶν.

Κατά τάς ὑπολοίπους ἡμέρας καί ἐργασίμους ὥρας ἐδέχθη εἰς τό Μητροπολιτικόν Γραφεῖον, Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια, Ἱερεῖς, τούς τοπικούς ἄρχοντας καί ἕνα πλῆθος ἀνθρώπων, ἐνῶ ἐπεσκέφθη τό Νοσοκομεῖο Σπάρτης, τά Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί πενθοῦντας συναναθρώπους μας κατ' οἶκον.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣ:

Κατά τόν μῆνα Δεκέμβριον 2011:

Ἐ λ ε ι τ ο ὕ ρ γ η σ ε τήν 4^{ην} εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν Καρδίτσης ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ προσκεκλημμένος ὑπό τοῦ οἰκείου Σεβ. Μητροπολίτου, τήν 6^{ην} εἰς Σκούραν, τήν 11^{ην} εἰς Γλυκόβρυσιν, τήν 12^{ην} εἰς Μυστρά, τήν 15^{ην} εἰς Στεφανιάν, τήν 18^{ην} εἰς Γκοριτσάν καί τήν 25^{ην} εἰς Ὅσιον Νίκωνα Σπάρτης.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ά τ η σ ε τήν 3^{ην} εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν Καρδίτσης, τήν 5^{ην} εἰς Κοκκινόραχην καί τήν 24^{ην} εἰς Μολάους.

Κατά τόν μῆνα Ἰανουάριον 2012:

Ἐ λ ε ι τ ο ὕ ρ γ η σ ε τήν 1^{ην} εἰς Ἅγιον Βασίλειον Σπάρτης, τήν 6^{ην} εἰς Ἅγιον Σπυρίδωνα Σπάρτης, τήν 7^{ην} εἰς Λευκόχωμα, τήν 8^{ην} εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίων Ἀναργύρων, τήν 15^{ην} εἰς Συκέαν, τήν 22αν εἰς Ἅγιον Πέτρον Ἄργους προσκεκλημμένος ὑπό τοῦ οἰκείου Σεβ. Μητροπολίτου, τήν 29^{ην} εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν καί τήν 30^{ην} εἰς Ὅσιον Νίκωνα Σπάρτης.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ά τ η σ ε τήν 21^{ην} εἰς Ἅγιον Πέτρον Ἄργους καί τήν 29^{ην} εἰς Βρονταμά.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τήν 3^{ην} εἰς Νιάτα τήν πίταν τῶν στελεχῶν νεανικοῦ ἔργου καί τῶν ἱεροσπουδαστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Κατά τόν μῆνα Φεβρουάριον 2012:

Ἐ λ ε ι τ ο ὕ ρ γ η σ ε τήν 2^{αν} εἰς Βορδώνιαν, τήν 5^{ην} εἰς Ἔλος, τήν 10^{ην} εἰς Ἐλίκαν, τήν 12^{ην} εἰς Ἅγιον Σπυρίδωνα Σπάρτης ὅπου ἐτέλεσε τό τεσσαροκονθήμερον μνημόσυνον τῆς Χριστίνας Καρκαμπάση, τήν 18^{ην} εἰς Κυδωνιά Λευκοχώματος, τήν 19^{ην} εἰς Ἅγιον Ἰωάννην Σπάρτης καί τήν 26^{ην} εἰς Ἅγιον Ἰωάννην Ἀπιδέας.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ά τ η σ ε τήν 26^{ην} εἰς Ὅσιον Νίκωνα Σπάρτης (Ἐσπερινός Συγγνώμης).

Από την Χριστουγεννιάτικη γιορτή για τὰ παιδιά τῶν ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἔφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με (Ματθ. 19, 14)

Από τήν επίσκεψη του Σεβ. Μητροπολίτου μας στό Είδικό Δημοτικό Σχολείο Σπάρτης (22-12-2011)

Τό Κατηχητικό Σχολείο τής Ένορίας Σελλασίας στό ΟΑΚΑ (05-01-2012)